

5. Mose 15

Septuaginta (LXX)

1 δι' ἑπτὰ ἔτῶν ποιήσεις ἄφεσιν

2 καὶ οὕτως τὸ πρόσταγμα τῆς ἀφέσεως ἀφήσεις πᾶν χρέος ἵδιον δὲ διφεύλει σοι δὲ πλησίον καὶ τὸν ἀδελφόν σου οὐκ ἀπαιτήσεις ὅτι ἐπικέκληται ἄφεσις κυρίῳ τῷ θεῷ σου

3 τὸν ἀλλότριον ἀπαιτήσεις ὅσα ἐὰν οὐ σοι παρ' αὐτῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου ἄφεσιν ποιήσεις τοῦ χρέους σου

4 ὅτι οὐκ ἔσται ἐν σοὶ ἐνδεής ὅτι εὐλογῶν εὐλογήσει σε κύριος δὲ θεός σου ἐν τῇ γῇ ἣ κύριος δὲ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ κατακληρονομῆσαι αὐτήν

5 ἐὰν δὲ ὁκοῇ εἰσακούσῃτε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ὅσας ἐγώ ἐντέλλομαι σοι σήμερον

6 ὅτι κύριος δὲ θεός σου εὐλόγησέν σε δὸν τρόπον ἐλάλησέν σοι καὶ δανιεῖς ἔθνεσιν πολλοῖς σὺ δὲ οὐ δανιῇ καὶ ἀρξεῖς σὺ ἔθνῶν πολλῶν σοῦ δὲ οὐκ ἀρξουσιν

7 ἐὰν δὲ γένηται ἐν σοὶ ἐνδεής τῶν ἀδελφῶν σου ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου ἐν τῇ γῇ ἣ κύριος δὲ θεός σου δίδωσίν σοι οὐκ ἀποστέρξεις τὴν καρδίαν σου οὐδὲ οὐ μὴ συσφίγξῃς τὴν χεῖρά σου ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ σου τοῦ ἐπιδεομένου

8 ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χεῖράς σου αὐτῷ δάνειον δανιεῖς αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται καθ' ὅσον ἐνδεεῖται

9 πρόσεχε σεαυτῷ μὴ γένηται ῥῆμα κρυπτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀνόμημα λέγων ἐγγίζει τὸ ἔτος τὸ ἔβδομον ἔτος τῆς ἀφέσεως καὶ πονηρεύσῃται ὁ ὀφθαλμός σου τῷ ἀδελφῷ σου τῷ ἐπιδεομένῳ καὶ οὐ δώσεις αὐτῷ καὶ βοήσεται κατὰ σοῦ πρὸς κύριον καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἀμαρτία μεγάλη

10 διδοὺς δώσεις αὐτῷ καὶ δάνειον δανιεῖς αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται καὶ οὐ λυπηθήσῃ τῇ καρδίᾳ σου διδόντος σου αὐτῷ ὅτι διὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο εὐλογήσει σε κύριος δὲ θεός σου ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις καὶ ἐν πᾶσιν οὕτῳ ἐπιβάλλῃς τὴν χεῖρά σου

11 οὐ γάρ μὴ ἐκλίπῃ ἐνδεής ἀπὸ τῆς γῆς διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο λέγων ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χεῖράς σου τῷ ἀδελφῷ σου τῷ πένητι καὶ τῷ ἐπιδεομένῳ τῷ ἐπὶ τῆς γῆς σου

12 ἐὰν δὲ πραθῇ σοι δὲ ἀδελφός σου δὲ εβραῖος ή δὲ εβραία δουλεύσει σοι ἔξι ἔτη καὶ τῷ ἔβδομῷ ἔξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ

13 ὅταν δὲ ἔξαποστέλλῃς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ οὐκ ἔξαποστελεῖς αὐτὸν κενόν

14 ἐφόδιον ἐφοδιάσεις αὐτὸν ἀπὸ τῶν προβάτων σου καὶ ἀπὸ τοῦ σίτου σου καὶ ἀπὸ τῆς ληνοῦ σου καθὰ εὐλόγησέν σε κύριος δὲ θεός σου δώσεις αὐτῷ

15 καὶ μνησθήσῃς ὅτι οἰκέτης ἡσθα ἐν γῇ αἰγύπτου καὶ ἐλυτρώσατό σε κύριος δὲ θεός σου ἐκεῖθεν διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο

16 ἐὰν δὲ λέγῃ πρὸς σέ οὐκ ἔξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ ὅτι ἡγάπηκέν σε καὶ τὴν οἰκίαν σου ὅτι εὗ αὐτῷ ἐστιν παρὰ σοί

17 καὶ λήμψῃ τὸ ὄπήτιον καὶ τρυπήσεις τὸ ὡτίον αὐτοῦ πρὸς τὴν θύραν καὶ ἔσται σοι οἰκέτης εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὴν παιδίσκην σου ποιήσεις ὥσαύτως

18 οὐ σκληρὸν ἔσται ἐναντίον σου ἔξαποστελλομένων αὐτῶν ἐλευθέρων ἀπὸ σοῦ ὅτι ἐφέτιον μισθὸν τοῦ μισθωτοῦ ἐδούλευσέν σοι ἔξι ἔτη καὶ εὐλογήσει σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν ποιῆσ-

19 πᾶν πρωτότοκον ὃ ἐὰν τεχθῇ ἐν τοῖς βουσίν σου καὶ ἐν τοῖς προβάτοις σου τὰ ἀρσενικά ἀγιάσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐκ ἐργάζειν τῷ πρωτοτόκῳ μόσχῳ σου καὶ οὐ μὴ κείρῃς τὸ πρωτότοκον τῶν προβάτων σου

20 ἔναντι κυρίου φάγῃ αὐτὸν ἐνιαυτὸν ἔξι ἐνιαυτοῦ ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου σὺ καὶ ὁ οἰκός σου

21 ἐὰν δὲ ἦν ἐν αὐτῷ μῶμος χωλὸν ἢ τυφλὸν ἢ καὶ πᾶς μῶμος πονηρός οὐ θύσεις αὐτὸν κυρίῳ τῷ θεῷ σου

22 ἐν ταῖς πόλεσίν σου φάγῃ αὐτόν ὃ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὃ καθαρὸς ὥσαύτως ἔδεται ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον

23 πλὴν τὸ αἷμα οὐ φάγεσθε ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖς αὐτὸν ὡς ὕδωρ